

«*Ἡ Αἰωνία Ἱστορία*» — Εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης, ἐδόθη τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Ι. Παξινοῦ «*Ἡ Αἰωνία Ἱστορία*», τὸ ὁποῖον ἐγράφη εἰς τὴν Γαλλικὴν,

ἐξ ἧς μετεφράσθη ἐπιτυχῶς, ἐξαιρέσει τοῦ τίτλου διότι ὁ κ. Παξινὸς τὸ εἶχε τιλοφοροῖσει «*Ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ*» χαρακτηρίζων τελείως τὸ ἔργον του. Βαθὺς ρεαλισμὸς καθρεφτίζεται καθ' ὅλην τὴν ἐξέλιξιν, στυγνὸς καὶ ἀποκρουστικὸς σὲ μερικὰ σημεῖα. Ὁ θεατὴς δὲν εὐρίσκει ἕνα συμπαθητικὸν τύπο. "Ὅλοι ζοῦν ὅπως θέλουν, ὅπως πρέπει νὰ ζοῦν, καταπατῶντας τοὺς νόμους καὶ τὶς συνθήκας, μὲ τὶς ὁποῖες ἔχουν ἀλυσσοδεθεῖ οἱ ἄνθρωποι. Ἡ βᾶσις τοῦ ἔργου του εἶναι μιὰ μεγάλη ἀλήθεια. "Ὅπως ὁ ἄνδρας, ἔτσι καὶ ἡ γυναῖκα εἶναι ἄνθρωπος καὶ ἔχει δικαιώματα στὴ ζωὴ, ὅσα καὶ αὐτός. Τὸ ἔργο του, κατὰ τὴν γλῶσσαν τοῦ θεάτρου, δὲν ἐστάθηκε, γιατί ἡ ἀλήθεια εἶναι πικρὴ καὶ ὁ συγγραφεὺς τὴν ὑποστηρίζει. "Ἐτσι τὸ ἔργο του γίνεται ἀντιπαθητικόν. Μετέγνη, ὁ κ. Ι. Παξινὸς ξεσκεπάζει τὴν ἀλήθεια, βγάζοντας

τὴ μάσκα τῆς ὑποκρισίας ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ μᾶς δίδει ὅ,τι βλέπουμε, ἀλλὰ δὲ θέλουμε νὰ ξέρουμε. Ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ φύσις εἶναι πιὸ δυνατὴ ἀπὸ κάθε δεσμό, ἀπὸ κάθε πρόληψιν, ποῦ μᾶς περισφίγγει τὴ ζωὴ.

Ὁ κ. Παξινὸς ἀπεδείχθη κάτοχος τῆς σκηνῆς, μετ' ὀλίγον δὲ ἐξελισσόμενος, θὰ μᾶς παρουσιάσῃ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ βλέπουμε ἂν θέλουμε νὰ ζοῦμε ὡς σύγχρονοι. Ἐς μετριότητα ὀλίγον τὴν στυγνότητα, μὲ τὴν ὁποῖαν νύκει τὰ ἔργα του, γὰρ νὰ ἔχουμε τὸ πραγματικὸν σύγχρονον δράμα, τὴν *comédie*, καὶ νὰ γλυτώσουμε ἀπὸ τὰ ἀνούσια κατασκευάσματα μερικῶν διασήμεων, οἱ ὁποῖοι ἄς μὴ τὸν κατηγοροῦν, ὅτι γράφει μὲ Γαλλικὴν ἀντίληψιν, διότι οὕτω ἀποδεικνύονται ἀγνοοῦντες τὴν Ἀθηναϊκὴν ζωὴν.

Ὁ κ. Παξινὸς κατώρθωσε νὰ κρατήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔργου του, ἀποδείξας μίαν πρωτότυπον ψυχολογίαν τῆς γυναικὸς καὶ σκηρικὰς ἀρετὰς, εἰς τὰς ὁποίας τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον δὲν εἶναι συνηθισμένον.

Εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ συγγραφέως, πρέπει νὰ καταλογίσωμεν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν ἠθοποιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπέδωσαν ἐκτέλειον θαυμασίαν. Ἡ κ. Κυβέλη καὶ οἱ κ.κ. Χρυσομάλλης, Γαβριηλίδης, Χαλκιόπουλος, Ἰακωβίδης, Φραγκοῦδης καὶ ἡ Ἀῖς Φλώρα Βορδώνη ἐκράτησαν τοὺς ρόλους του πάρα πολὺ καλά. Αἱ κ. κ. Ἀλκαίου καὶ Βώκου μοναδικαί εἰς τοὺς γεροντικούς των ρόλους.